

Τιμή ετήσιας συνδρομής προπληρωτέας διά μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διά δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῇ πλατείᾳ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 26 Αὐγούστου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Οἱ δημοσιολόγοι καὶ πολιτευόμενοι καὶ τῶν δύο ἡμισφαιρίων διατελοῦσιν ἀπὸ τιμῶν ἡμερῶν ὑπὸ τὸ κράτος βαρέας θλίψεως. Ἐξ αἰτίας τῆς χολέρας ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον τὸ ἐν Λισδῶνι μέλλον νὰ συνέλθῃ διεθνὲς ταχυδρομικὸν συνέδριον, εἰς ὃ ἦτο προσκεκλημένος καὶ ὁ ἡμέτερος κ. Μανσόλας, καὶ οὕτω θὰ μείνωσιν ἐτι δυστυχῶς ἄγνωστα εἰς τὸν ἐπίλοιπον κόσμον τὰ σοφὰ σχέδια καὶ τὰ σπουδαῖα ἀποτελέσματα τῆς ἐν τῷ τόπῳ ἡμῶν τὸ πρῶτον ἐφευρεθείσης ταχυδρομικῆς ἀναμορφώσεως.

Ἐν τούτων εἶνε καὶ τὸ ἐσχάτως φαίνεται ἀνακαλυφθὲν ὑπὸ τοῦ Κολόμβου τῶν ταχυδρομείων μας, ἢ μὴ ἀποστολῆ τῶν περὶ μεταβολῶν τῶν ταχυδρομικῶν διατάξεων πινακῶν καὶ δηλώσεων εἰς τοὺς δημοσιογράφους, ὅσοι δὲν ἔτυγον νὰ προσκυνῶσι τὸν αὐτὸν μετὰ τοῦ κ. Μανσόλα χρυσοῦν μόσχον. Πιστεύομεν ὅτι καὶ οἱ κόπτοντες τὰ σύρματα τῶν τηλεγράφων ἢ οἱ ληστεύοντες ἐκάστοτε τοὺς ταχυδρομικοὺς σάκκους δὲν θὰ τρέψωσιν ὀλιγώτερον φιλικὰ αἰσθήματα ὑπὲρ τῆς δημοσίου συγκοινωνίας.

Ἄλλ' ὁ κ. Μανσόλας δὲν περιορίζεται εἰς αὐτά. Ἐν τῷ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ καλοῦ ζήλω αὐτοῦ πᾶν φιλοτίμως φροντίζει καὶ περὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἰσοζυγίου. Καὶ πρὸς τοῦτο δὲν διστάζει νὰ μεταβληθῇ εἰς κλητῆρα κυνηγοῦντα χαράνια ἢ τελωνοφύλακα ἐξετάζοντα τὰ ἐσωφύστανα τῶν γυναικῶν πρὸς ἀνακάλυψιν σάπωνος ἢ τουμπεκίου λαθρεμπορικῶ. Οὕτω πρὸ τιμῶν ἡμερῶν ἐπιστολὴ ἐκ Γερμανίας πρὸς τοὺς ἀξιοτίμους χαρτοπώλας κ. κ. Πάλλην καὶ Κοτζιάν παρεδόθη αὐτοῖς δλάνοιτος γεννηθείσης ὡς τοῖς εἶπον οἱ ἐν τῷ ταχυδρομείῳ ὑποψίας περὶ τῆς ἐν αὐτῇ ὑπάρξεως κεκρυμμένου σιγαροχάρτου. Οὕτως ἢ μετὰ τόσας φωνὰς καὶ ἀγῶνας μάλις κατορθωθείσα ἐν Γαλλίᾳ ἀναθεώρησις τοῦ Συντάγματος παρ' ἡμῖν ἐτελέσθη ἤδη καὶ προχωρεῖ καθ' ἡμέραν λελη-

θότως ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ τόπου. Κατ' αὐτὴν τὸ σχετικὸν ἄρθρον περὶ ἀλληλογραφίας ἔχει οὕτω: «Τὸ ἀπόρρητον τῶν ἐπιστολῶν θεωρεῖται ἀπαράβιαστον... ἀφοῦ ὁ κ. Μανσόλας λάβῃ γνῶσιν τοῦ περιεχομένου.»

Κατὰ τὰς ὑπουργικὰς ἐφημερίδας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ μάλιστα ἐκείνων, αἵτινες ἀνύψωσαν τὰ μαῦρα, ἐτοιμάζονται ἀναφοραὶ προσκαλοῦσαι τὸν κ. πρωθυπουργὸν νὰ μὴ ἀναβάλῃ τῇ ἐκεῖ ἀριζίν του. Διὰ νὰ εἶνε λογικῶς περιμένομεν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς εἰδήσεως νὰ μᾶς ἀναγγεῖλον προσεχῶς ὅτι καὶ οἱ σταφιδοκτῆμονες διενεργοῦσι λιτανείας ὑπὲρ τῆς ἐπαναλήψεως τῆς βροχῆς.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ὡς pendant μᾶς σεβρίζουν ὅτι καὶ ἄλλαι ἀνοφοραὶ ὑπογράφονται πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὅπως μὴ ἐπιταχύνῃ τὴν ἄρσιν τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας. Ἐνθυμούμεθα ὅτι ἡ φυσικὴ κάμνει ἐκτενῆ λόγον περὶ εἶδους τινος παθήσεως τῶν ὀφθαλμῶν, καθ' ἣν βλέπει τις προσεχῆ πράγματα λίαν ἀπομακρυσμένα.

Ἡ Σ τ ο ἂ βεβαίῳ ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ θνησιγενοῦς σχεδίου τῆς περιουσίας τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ θὰ εἶνε πολὺ ἀναμορφωτικὸς καὶ πολὺ ὠφέλιμος. Τὸ ἐφ' ἡμῖν δὲν ἠξυύρομεν ἂν θὰ εἶνε ἀναμορφωτικὸς καὶ τρέμομεν ἐπὶ τῷ ἀκούσματι τῆς λέξεως ἄλλὰ πιστεύομεν ὅτι θὰ εἶνε πολὺ ὠφέλιμος... δι' αὐτόν, διότι θὰ βεβαιωθῇ πλέον ἰδίῳις ὁμοίᾳ ποῖαν περὶ αὐτοῦ ἰδεῶν ἔχει ὁ τόπος.

Ἀνεξήγητος εἶνε ὁ θυμὸς τῆς Νέας Ἐφημερίδος κατὰ τιμῶν λεγομένων ἑλληνικῶν ἐφημερίδων τοῦ ἐξωτερικοῦ, αἵτινες μόνον αὐτῶν κληρὸν κρίνουσιν ἀπὸ τινος τὸ ὑβρίζειν τὴν ἀντιπολίτευσιν, τὴν ὁποῖαν τιμῶσιν ἀποκαλοῦντες, ἀναμηρυκαζόμενοι διαρκῶς, κωμικὴν καὶ ἀξίαν οἴκτου.

Ἡ συμπεριφορὰ αὕτη εἶνε πληρέστατα δικαιολογημένη. Ἐγκείται ἐν τῇ φύσει, ἕκαστον ἐπάγγελμα νὰ ἔχῃ καὶ τὸν ἐγωϊσμόν του. Εἰς τὸν γενικὸν τοῦτον καὶ ἀναμφισβήτητον νόμον ὁ ἀντέκειντο καὶ θὰ ἦσαν πράγματι περιεργὸς ἐξαιρέσεις ἐπάται μὴ θεωροῦντες κωμικῶς καὶ ἀξίους οἴκτου τοὺς ἐν τῷ ἰδρωτι τοῦ προσώπου τῶν καὶ ὠφελείᾳ τῆς κοινωνίας ἐργαζομένους.

Le cœur et la main

ΚΥΝΗΓΙ

ΚΑΙ

ΚΥΝΗΓΗΤΟ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΝ ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΩ

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Avol d'oiseau

Δέν ἤξεύρω διατί πάντοτε αἱ εὐεργετικά μου ἐφάνησαν ὅτι ὁμοιάζουν μὲ γάμους. Ἡ αὐτὴ μετ' ἐπιμελείας προπαρασκευῆ τῆς τελετῆς, τὸ ἐνδιαφέρον, τὰ λευκὰ γάντια τοῦ εὐεργετούμενου — γαμβροῦ, ὁ παρὰ τὴν θύραν δίσκος καὶ αἱ μυστικά ὁμιλίας καὶ παρατηρήσεις τῶν ἄλλων μελῶν, τῶν ὁποίων θὰ γίνοντο ἐπειτα αἱ εὐεργετικά ἢ ἔγιναν ἤδη, ὡς νεανίδων αἴτινες βλέπουν εἰς τὴν ἱεροτελεστείαν τὰς συγχυρήσεις, ἅς καὶ αὐταὶ θὰ ὑποστῶσιν ἐντὸς ὀλίγου ἢ ὑπ' ἀνδρῶν κυριῶν αἴτινες τὰ ἐδοκίμασαν πλέον αὐτὰ καὶ τὰ εἶδον καὶ εἰς πολλοὺς ἄλλους καὶ τὰ ξεύρουν. Ἄλλ' ἡ μεγαλειτέρα ὁμοιότης εἶνε ὅτι ἐκ τῶν ἀποτελεσμάτων σχεδὸν πάντοτε οὔτε ὁ γαμβρὸς οὔτε ὁ εὐεργετούμενος μένουσιν εὐχαριστημένοι.

X

Ἄλλ' ἂν ὁ κ. Δουβουισσὸν ἔκρινε μόνον ἀπὸ τὰ χειροκροτήματα καὶ ἀπὸ τὰς ἐπευφημίας θὰ ἦτο πολὺ ἀπαιτητικὸς ἂν δὲν εὐχαριστεῖτο. Τὴν ἐσπέραν ἐκαίτην ἦτον ὄχι μόνον le bébé chéri des dames ἀλλὰ le bébé chéri des dames, des hommes et... des bébés.

X

Ἡ Δόνα Ζουαννίτα πρέπει νὰ λογασθῇ ὡς ἡ ὠριωτέρα τῶν ἐπιτυχῶν τῆς ἐφετεινῆς περιόδου. Ἐν αὐτῇ ἡ Ρέν ἀνυφώνει εἰς τὴν διακασῶν ὄλην τὴν συνήθη καὶ τέχνην καὶ χάριν καὶ φωνὴν τῆς. Ἰδίως ἡ φωνὴ τῆς ἔχει κἄτι κυματισμοὺς γλυκυτάτους, κἄτι ἀνγκάσεις τόσοσιν εὐαρέστους καὶ κἄτι ἐξάρσεις τόσοσιν δυνατάς, ὥστε δηγηθῆναι ἡμῖν ὅτι τὴν ἤκουσαν ἀπὸ τοῦ ἐξώστου τοῦ φίλου κατοικῶν εἰς τὴν γνωστὴν παρὰ τὸ Φάληρον ὁμώνυμον αὐτῇ ἐξοχὴν Ρέντη.

X

Ἄλλ' ὅσων συσφίγγονται αἱ μετὰ τοῦ κοινοῦ σχέσεις τοῦ θιάσου, τόσοσιν χαλαροῦνται αἱ μετὰ τῶν μελῶν του. Πάντοτε σχεδὸν ἐκάστην δημοσίαν παράστασιν παρακολουθεῖ καὶ ἄλλη ἰδιαιτέρα ἐν τοῖς παρασκευαίσις πολὺ μᾶλλον τὴν ἀλήθειαν διάφορος, τῆς ὁποίας πολλὰκις οἱ φωναὶ καὶ οἱ κρότοι φθάνουσι καὶ μέχρι τῶν θεατῶν. Ὡς ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου νομίζομεν ὅτι καλὸν θὰ ἦτο ν' ἀναβάλληται διὰ παντὸς τρόπου ἡ δευτέρα δι' ἄλλην ὥραν εἰ δυνατόν, διότι τὸ κοινὸν πληρόναι μόνον διὰ τὴν μίαν.

X

Πληροφορούμεθα ὅτι εἰς νέαν παράστασιν τῆς Princesse des Canaries ἡ γνωστὴ θυρωδία μετὰ τῶν κ. Ρέν καὶ τοῦ κ. Δουβουισσὸν θὰ ψαλῆ ὡς ἐξῆς:

Ce eher général Lombardos,
Ce bon général Tricoupés, etc.

X

Καὶ ὀλίγοι λοιπὸν ἑλληνογαλλικοὶ διάλογοι, ἀφοῦ ὅλοι ὁμιλοῦν τοιαύτην ἀνήκουστον γλῶσσαν ἐν Φαλήρῳ, κατὰ τὴν ἐπικρατήσαν μωρεπίδεικτον, γελοῖαν καὶ ἑκπασμένην συνήθειαν, ἥτις ἀπὸ τινος ἐνεκλιματίσθη καὶ εἰς ἐφημερίδας.

Κατὰ τὴν 6' πρῶξιν τῆς Ζουαννίτας καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ζουαννίτα φωνάζει:

— Douglas! Douglas!

Εἰς ἐκ τοῦ ἀκροατηρίου:

— Τί τὸν θέλει τὸν πάγο;

X

Μεταξὺ δύο:

— Ποῦ τρέχεις ἔτσι ἀδελφέ!

— Ἄφησέ με, βιάζομαι... Εἶμαι tout affairé.

— Διάβολε! Ἐπίστευα πῶς ἕνας μόνον μπορούσε νὰ 'πῆ πῶς εἶνε tout à Ferret....

X

Καὶ εἰς τὸν Πειραιᾶ. Ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ δώσῃ καὶ θὰ πάρῃ ὁ Ἀλκιάδης τῆς Θελαμαίας, ὠραῖον δράμα τοῦ Κάλδερων κατὰ μετάφρασιν ἀπὸ ἐκείνας τὰς ὁποίας σχεδὸν μόνος ἤξεύρει νὰ κάμῃ ὁ κ. Ἰ. Καμπούρογλου. Ἐλπίζεται ὅτι ἡ φιλικὴ αὐτῆ ἐνδειξις θὰ συντελεθῇ εἰς τὴν ἐπι τόσων αἰσίοις οἰωνοῖς ἐγκατανοθεῖσαν σύμφωνον τῶν διπλωματικῶν ἡμῶν σχέσεων μετὰ τῆς Ἰσπανίας.

X

Καὶ εἰς τὰς Ἀθήνας; Ὀλίγη μένει ζωὴ τὸ βράδυ, διότι τὴν περισσοτέραν τὴν στραγγίζει τὸ Φάληρον. Ἄλλ' ὅσοι θέλουσιν νὰ περάσουσιν καὶ ἐδῶ δύο-τρεῖς ἐσπερινὰς ὥρας εὐχαρίστους κατασταλάζουσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὰ Ὀλύμπια καὶ εἰς τοῦ Ζούνη ὅστις ἐνεκαίνισε νέον εἶδος διασκέδασης εὐθηῆς καὶ ἀνέτου.

Ἄλλ' ὅσοι τῶν κκ. συνδρομητῶν ἀλλάξωσι κατοικίαν παρακαλοῦνται νὰ εἰδοποιήσωσιν ἐγκαιρῶς τὴν διεύθυνσιν ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀνωμαλία περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

ΠΑΛΛΗ ΚΑΙ ΚΟΤΖΙΑ

Τὸ ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἐρμοῦ παρὰ τὴν πλατείαν τοῦ Συνάγματος μέγα τοῦτο καὶ γνωστότατον κατάστημα ὁσημέραι πλουτιζόμενον καὶ τελειοποιούμενον καθίσταται ἐπάμιλλον τῶν Εὐρωπαϊκῶν. Ἰδρύσαν ἰδιαιτέρον ἐργαστάσιον φακέλλων δύναται νὰ ἐκτελῇ παραγγελίας τοιούτων μὲ τιμὰς 20 τοῖς 1/2 κατωτέρας ἐκείνων. Ὅλα τὰ εἶδη τῆς γραφικῆς εὐρίσκονται ἐν αὐτῷ. Κονδυλοφόροι τῶν ἰδιορρυθμοτέρων γούστων καὶ σχημάτων, πένναι, σφραγίδες χαρασσόμεναι ἐνταῦθα, ἐπισκεπτήρια ἐκτυποῦνται στιγμιαίως καὶ ἄλλα καὶ ἄλλα ὅλα κάλλιστα καὶ εἰς τιμὰς πάντοτε συγκαταβατικά.

Εἰς τὸ γνωστὸν Παντοπωλεῖον ANTONAKH καὶ Σας κείμενον ἐπὶ τῆς πλατείας Παντελεήμονος πωλεῖται **Χαδιαίρε Γέλας** γλυκύτατον.